

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. In what three ways did Yehoshua continue the work of Moshe?
2. After the people of Israel crossed the Jordan river, they were commanded to erect monumental stones and write the Torah upon them, in seventy languages. What purpose did this serve?
3. Where is Yehoshua's miracle, when he caused the sun to stand still, hinted at in the Torah?
4. What psychological advantages did Yehoshua and the people of Israel have over their enemies?
5. Why was a sizable portion of the land of Canaan left unconquered, even after the death of Yehosha?

This and much more will be addressed in the eighth lecture of this series: "**Joshua and the Conquest of the West Bank**".

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it, as well, as a handy reference guide and for quick review.

**This lecture is dedicated to the honor and merit of the Zuroff
Family**

and to the memory and *Li-ilui Nishmas*

שינדל בת משה ליב

Mrs. Sarah Tamarin of blessed memory

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XV Lecture #8

JOSHUA AND THE CONQUEST OF THE WEST BANK

I. The Covenant at Mount Gerizim and Ebal

A.

(1) וַיִּצְוּ מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָעָם לֵאמֹר שְׁמַר אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם: וְהָיָה בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר ד' א-לֵהִיךָ נָתַן לְךָ וְהִקַּמְתָּ לְךָ אֲבָנִים גְּדוּלוֹת וְשִׁדְתָּ אֹתָם בְּשִׂיד: וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעֵבֶרֶךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֵ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר ד' א-לֵהִיךָ | נָתַן לְךָ אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ כָּאֲשֶׁר דָּבַר ד' א-לֵהִי אֲבֹתֶיךָ לְךָ: וְהָיָה בְּעֵבֶרְכֶם אֶת הַיַּרְדֵּן תִּקְיְמוּ אֶת הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהַר עֵיבֵל וְשִׁדְתָּ אוֹתָם בְּשִׂיד: וּבְנִיתָ שֵׁם מְזֻבָּח לַד' א-לֵהִיךָ מְזֻבָּח אֲבָנִים לֹא תִנִּיף עֲלֵיהֶם בְּרֹזֶל: אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת מְזֻבַּח ד' א-לֵהִיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת לַד' א-לֵהִיךָ: וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שֵׁם וְשִׂמַּחְתָּ לִפְנֵי ד' א-לֵהִיךָ: וְכָתַבְתָּ עַל הָאֲבָנִים אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֵר הַיֵּטֵב: דְּבָרִים כֹּזֵא-ח

And Moses with the elders of Israel commanded the people, saying, Keep all the commandments which I command you this day. And it shall be on the day when you shall pass over the Jordan to the land which the L-rd your G-d gives you, that you shall set you up great stones, and plaster them with plaster; And you shall write upon them all the words of this Torah, when you have passed over, that you may go in to the land which the L-rd your G-d gives you, a land that flows with milk and honey; as the L-rd G-d of your fathers has promised you. Therefore it shall be when you have gone over the Jordan, that you shall set up these stones, which I command you this day, in Mount Ebal, and you shall plaster them with plaster. And there shall you build an altar to the L-rd your G-d, an altar of stones; you shall not lift up any iron tool upon them. You shall build the altar of the L-rd your G-d of whole stones; and you shall offer burnt offerings on it to the L-rd your G-d; And you shall offer peace offerings, and shall eat there, and rejoice before the L-rd your G-d. And you shall write upon the stones all the words of this Torah very clearly. **Deuteronomy 27:1-8**

(2) וְהִקַּמְתָּ לְךָ. בִּירְדֵן, וְאַחַר כֵּךְ תּוֹצִיאוּ מִשֵּׁם אַחֲרוֹת וְתִבְנוּ מֵהֵן מְזֻבַּח בְּהַר עֵיבֵל, נִמְצְאָתָא אַתְּהָ אֹמֵר שְׁלֹשָׁה מִיְנֵי אֲבָנִים הֵיוּ, שְׁנַיִם עֶשֶׂר בִּירְדֵן, וְכַנְגֵדָן בְּגִלְגַל, וְכַנְגֵדָן בְּהַר עֵיבֵל, כְּדֹאִיתָא בְּמַסְכַּת סוּטָה (דף לה:): רש"י דְּבָרִים כֹּזֵא-ח

You shall set you up great stones: [The verse is hinting at the stones that you were to set up] in the Jordan River [at the place of the miracle of the crossing] and afterwards you are to remove other stones from there and build from them an altar on Mount Ebal. As a result, we find three kinds of stones: twelve that were set up in the Jordan River, a corresponding number at Gilgal, [the initial settlement of the people of Israel,] and a corresponding number at Mount Ebal, as is stated in the tractate Sota (35b). **Rashi, Deuteronomy 27:8**

(3) בְּאֵר הַיֵּטֵב: בְּשִׁבְעִים לְשׁוֹן: רש"י דְּבָרִים כֹּזֵא-ח

Very clearly: in seventy languages. **Rashi, Deuteronomy 27:8**

(4) ת"ר: כיצד כתבו ישראל את התורה רבי יהודה אומר: על גבי אבנים כתובה, שנאמר: (דברים כז) וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת וגו', ואחר כך סדו אותן בסיד אמר לו רבי שמעון: לדברך, היאך למדו אומות של אותו הזמן תורה? אמר לו: בינה יתירה נתן בהם הקב"ה, ושיגרו נוטירין שלהן וקילפו את הסיד והשיאוה, ועל דבר זה נתחתם גזר דינם לבאר שחת, שהיה להן ללמד ולא למדו ר' שמעון אומר: על גבי סיד כתובה, וכתבו להן למטה: (דברים כ) למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל וגו', הא למדת, שאם היו חוזרין בתשובה היו מקבלין אותן. סוטה לה:

Our Rabbis taught: How did the Israelites inscribe the Torah? R. Yehudah says: They inscribed it upon the stones, as it is stated (Deut. 27:8), "And you shall write upon the stones all the words of this Torah very plainly." After that, they plastered them over with plaster. R. Shimon said to him, "According to your explanation, how did the nations of that period learn the Torah!" He replied to him, "The Holy One, blessed be He, endowed them with exceptional intelligence; and they sent their scribes who peeled off the plaster and carried away [a copy of the inscription]. On that account was the verdict sealed against them [to descend] to the pit of destruction, because it was their duty to learn [Torah] but they failed to do so." R. Shimon says: They inscribed it upon the plaster and wrote below (Deut. 20:18), "That they teach you not to do after all [their abominations]." Hence you learn that if they turn in penitence they would be accepted. **Sotah 35b**

B.

וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסכת | ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם לד' א-להיך: ושמעת בקול ד' א-להיך ועשית את מצותו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום: ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את-העם על-הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: ארוור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ד' מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן: ארוור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן: ארוור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן: ארוור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן: ארוור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן: ארוור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן: ארוור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן: ארוור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן: ארוור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן: ארוור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: ארוור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן: ארוור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן: דברים כז-ט-כו

And Moses and the priests, the Levites, spoke to all Israel, saying, Take heed, and listen, O Israel; this day you have become the people of the L-rd your G-d. You shall therefore obey the voice of the L-rd your G-d, and do His commandments and His statutes, which I command you this day. And Moses charged the people the same day, saying, These shall stand upon Mount Gerizim to bless the people, when you are come over the Jordan; Simeon, and Levi, and Judah, and Issachar, and Joseph, and Benjamin; And these shall stand upon Mount Ebal to curse; Reuben, Gad, and Asher, and Zebulun, Dan, and Naphtali. And the Levites shall speak, and say to all the men of Israel with a loud voice, Cursed be the man who makes any engraved or molten image, an abomination to the L-rd, the work of the hands of the craftsman, and sets it up in secret. And all the people shall answer and say, Amen. Cursed be he who dishonors his father or his mother. And all the people shall say, Amen. Cursed be he who removes his neighbor's landmark. And all the people shall say, Amen. Cursed be he who makes the blind to wander out of the way. And all the people shall say, Amen. Cursed be he who perverts the judgment of the stranger, orphan, and widow. And all the people shall say, Amen. Cursed be he who lies with his

father's wife; because he uncovers his father's skirt. And all the people shall say, Amen. Cursed be he who lies with any kind of beast. And all the people shall say, Amen. Cursed be he who lies with his sister, the daughter of his father, or the daughter of his mother. And all the people shall say, Amen. Cursed be he who lies with his mother-in-law. And all the people shall say, Amen. Cursed be he who strikes his neighbor secretly. And all the people shall say, Amen. Cursed be he who takes a bribe to slay an innocent person. And all the people shall say, Amen. Cursed be he who does not maintain all the words of this Torah to do them. And all the people shall say, Amen. **Deuteronomy 27:9-26**

C.

וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל ד' א-לֹהֶיךָ לְשׁוֹמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם וּנְתַנֶּה ד' א-לֹהֶיךָ עֲלֶיךָ עַל כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגְךָ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל ד' א-לֹהֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה: בְּרוּךְ פְּרִי בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְהֵמָתְךָ שֶׁגֵר אֲלֶפֶיךָ וְעַשְׁתָּרוֹת צֹאנֶךָ: בְּרוּךְ טִנְאֶךָ וּמִשְׁאֲרֹתֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ: . . . וּנְתַנֶּה ד' לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב וְהָיִיתָ רַק לְמַעַלָּה וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה כִּי-תִשְׁמַע אֶל-מִצְוֹת | ד' א-לֹהֶיךָ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לְשׁוֹמֵר וְלַעֲשׂוֹת: וְלֹא תִסּוֹר מִכָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם יָמִין וּשְׂמֹאל לְלַכֵּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים לְעַבְדָּם: וְהָיָה אִם לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל ד' א-לֹהֶיךָ לְשׁוֹמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָיו וְחֻקְתָּיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגְךָ: אָרוּר אַתָּה בְּעִיר וְאָרוּר אַתָּה בְּשָׂדֶה: אָרוּר טִנְאֶךָ וּמִשְׁאֲרֹתֶךָ: אָרוּר פְּרִי בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ שֶׁגֵר אֲלֶפֶיךָ וְעַשְׁתָּרוֹת צֹאנֶךָ: אָרוּר אַתָּה בְּבֹאֶךָ וְאָרוּר אַתָּה בְּצֵאתֶךָ: 'שֶׁלַח ד' | בְּךָ אֶת הַמַּאֲרָה אֶת הַמְהוּמָה וְאֶת הַמַּגְעָרָת בְּכָל מִשְׁלַח יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הַשְּׂמֹדֶךָ וְעַד אֲבֹדְךָ מִהָרַם מִפְּנֵי רֵעַ מֵעַלְלֶיךָ אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי: . . . בְּבַקֵּר תֹּאמַר מִי יִתֵּן עָרֹב וּבְעֶרֶב תֹּאמַר מִי יִתֵּן בָּקָר מִפְּחַד לְבָבְךָ אֲשֶׁר תִּפְחַד וּמִמַּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה: וְהִשִּׁיבְךָ ד' | מִצְרִים בְּאֵנוֹת בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר אִמְרָתִי לָךְ לֹא תִסֵּף עוֹד לְרֹאשׁוֹתָ וְהִתְמַכְרְתָם שָׁם לְאִיבֶיךָ לְעַבְדִּים וְלִשְׁפָחוֹת וְאֵין קִנְיָה: אֵלֶּה דְבָרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוָּה ד' אֶת מֹשֶׁה לְכַרֵּת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָרֶץ מוֹאָב מִלְּבַד הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם בְּחָרֹב: דְּבָרִים כֹּחַ-א-ו, יג-כ, סז-סט

And it shall come to pass, if you shall give heed diligently to the voice of the L-rd your G-d, to observe and to do all his commandments which I command you this day, that the L-rd your G-d will set you on high above all nations of the earth; And all these blessings shall come on you, and overtake you, if you shall listen to the voice of the L-rd your G-d. Blessed shall you be in the city, and blessed shall you be in the field. Blessed shall be the fruit of your body, and the fruit of your ground, and the fruit of your cattle, the produce of your cows, and the flocks of your sheep. Blessed shall be your basket and your store. Blessed shall you be when you come in, and blessed shall you be when you go out. . . . And the L-rd shall make you the head, and not the tail; and you shall be above only, and you shall not be beneath; if you listen to the commandments of the L-rd your G-d, which I command you this day, to observe and to do them; And you shall not go aside from any of the words which I command you this day, to the right hand, or to the left, to go after other gods to serve them. But it shall come to pass, if you will not listen to the voice of the L-rd your G-d, to take care to do all His commandments and His statutes which I command you this day; that all these curses shall come upon you, and overtake you; Cursed shall you be in the city, and cursed shall you be in the field. Cursed shall be your basket and your store. Cursed shall be the fruit of your body, and the fruit of your land, the produce of your cows, and the flocks of your sheep. Cursed shall you be when you come in, and cursed shall you be when you go out. The L-rd shall send upon you cursing, confusion, and failure, in all that you set your hand to do, until you are destroyed, and until you perish quickly; because of the wickedness of your doings, by which you have forsaken Me. . . . In the morning you shall say, Would it were evening! and in the evening you shall say, Would it were morning! for the fear of your heart with

which you shall fear, and for the sight of your eyes which you shall see. And the L-rd shall bring you into Egypt again with ships, by the road about which I said to you, You shall see it no more again; and there you shall be sold to your enemies for male and female slaves, and no man shall buy you. These are the words of the covenant, which the L-rd commanded Moses to make with the people of Israel in the land of Moab, beside the covenant which He made with them in Horeb. **Deuteronomy 28:1-6, 13-20, 67-69**

D.

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הָעָם הַתְּקַדְּשׁוּ כִּי מָחָר יַעֲשֶׂה ד' בְּקִרְבְּכֶם נִפְלְאוֹת: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר שְׂאוּ אֵת אַרְוֹן הַבְּרִית וְעִבְרוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֵת אַרְוֹן הַבְּרִית וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם: וַיֹּאמֶר ד' אֶל יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אֲחַל גְּדִלְךָ בְּעֵינַי כֹּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּן כִּי כֹאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ: וְאַתָּה תִצְוֶה אֵת הַכֹּהֲנִים נְשָׂאֵי אַרְוֹן הַבְּרִית לֵאמֹר כְּבֹאֲכֶם עַד קִצֵּה מִי הַיַּרְדֵּן בַּיַּרְדֵּן תַּעֲמְדוּ: יְהוֹשֻׁעַ גִּיה-ח

And Joshua said to the people, Sanctify yourselves; for tomorrow the L-rd will do wonders among you. And Joshua spoke to the priests, saying, Take the ark of the covenant, and cross over before the people. And they took up the ark of the covenant, and went before the people. And the L-rd said to Joshua, This day will I begin to magnify you in the sight of all Israel, that they may know that, as I was with Moses, so I will be with you. And you shall command the priests who carry the Ark of the Covenant, saying, When you have come to the brink of the water of the Jordan, you shall stand still in the Jordan. **Joshua 3:5-8**

E.

וַיְהִי כֹאֲשֶׁר תָּמּוּ כָּל הַגּוֹי לַעֲבוֹר אֵת הַיַּרְדֵּן וַיֹּאמֶר ד' אֶל יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: קְחוּ לָכֶם מִן הָעָם שְׁנַיִם עָשָׂר אַנְשִׁים אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד מִשִּׁבְט: וַצִּוּ אוֹתָם לֵאמֹר שְׂאוּ לָכֶם מִזֶּה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן מִמִּצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים הַכִּין שְׁתֵּים עָשָׂר אַבְנִים וְהַעֲבַרְתֶּם אוֹתָם עִמָּכֶם וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם בְּמַלּוֹן אֲשֶׁר תִּלְיֵנוּ בּוֹ הַלֵּילָה: וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל שְׁנַיִם הָעָשָׂר אִישׁ אֶשֶׁר הַכִּין מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד מִשִּׁבְט: וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עִבְרוּ לִפְנֵי אַרְוֹן ד' א-לֵהֵיכֶם אֶל תּוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְהִרִימוּ לָכֶם אִישׁ אֶבֶן אַחַת עַל שִׁכְמוֹ לְמַסְפַּר שְׁבֻטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: לְמַעַן תִּהְיֶה זֹאת אוֹת בְּקִרְבְּכֶם כִּי יִשְׁאַלוּן בְּנֵיכֶם מָחָר לֵאמֹר מָה הָאַבְנִים הָאֵלֶּה לָכֶם: וְאִמַּרְתֶּם לָהֶם אֲשֶׁר נִכְרַתוּ מִימֵי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי אַרְוֹן בְּרִית ד' בְּעִבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן נִכְרַתוּ מִי הַיַּרְדֵּן וְהָיוּ הָאַבְנִים הָאֵלֶּה לְזִכְרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם: וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׂאוּ שְׁתֵּי עָשָׂר אַבְנִים מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר ד' אֶל יְהוֹשֻׁעַ לְמַסְפַּר שְׁבֻטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבִרוּם עִמָּם אֶל הַמַּלּוֹן וַיִּנְחֹם שָׁם: וּשְׁתֵּים עָשָׂר אַבְנִים הָקִים יְהוֹשֻׁעַ בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן תַּחַת מִצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נְשָׂאֵי אַרְוֹן הַבְּרִית וַיְהִיו שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: יְהוֹשֻׁעַ ד:א-ט

And it came to pass, when all the people had passed over the Jordan, that the L-rd spoke to Joshua, saying, Take twelve men from the people, from every tribe a man, And command them, saying, Take from the midst of the Jordan, from the place where the priests' feet stood firm, twelve stones, and you shall carry them over with you, and leave them in the lodging place, where you shall lodge this night. Then Joshua called the twelve men, whom he had prepared of the people of Israel, from every tribe a man; And Joshua said to them, Pass over before the Ark of the L-rd your G-d into the midst of the Jordan, and take every one of you a stone upon his shoulder, according to the number of the tribes of Israel. That this may be a sign among you, that when your children ask their fathers in time to come, saying, What do you mean by these stones? Then you shall answer them, That the waters of the Jordan were cut off before the Ark of the Covenant of the L-rd; when it passed over the Jordan, the waters of the Jordan were cut off; and these stones shall be for a memorial to the people of Israel forever. And the people of Israel did as Joshua commanded, and took twelve stones from the midst of the Jordan, as the L-rd spoke to Joshua, according to the number of the tribes of Israel, and carried them over with them to the

place where they lodged, and laid them down there. And Joshua set up twelve stones in the midst of the Jordan, in the place where the feet of the priests who carried the Ark of the Covenant stood; and they are there to this day. **Joshua 4:1-9**

F.

(1) אִזּוּ יִבְנֶה יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ לַד' אֶל־לֵהי יִשְׂרָאֵל בְּהַר עֵיבָל: כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד ד' אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכַתּוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה מִזְבַּח אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת אֲשֶׁר לֹא הֵנִיף עֲלֵיהֶן בְּרוֹזַל וַיַּעֲלוּ עָלָיו עֹלוֹת לַד' וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים: וַיִּכְתֹּב שָׁם עַל הָאֲבָנִים אֶת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב לְפָנָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְכָל יִשְׂרָאֵל וְזִקְנָיו וְשֹׁטְרֵי | וְשֹׁפְטָיו עֹמְדִים מְזֵה | וּמְזֵה | לְאֶרֶן נֹגֵד הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם נְשָׂאֵי | אֶרֶן בְּרִית ד' כְּגַר כְּאֶזְרַח חֲצִיו אֶל מוֹל הַר גְּרִזִים וְהַחֲצִיו אֶל מוֹל הַר עֵיבָל כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד ד' לְבָרֵךְ אֶת הָעָם יִשְׂרָאֵל בְּרֵאשִׁיטָה: וְאַחֲרַי כֵּן קָרָא אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה כְּכֹל הַכְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה: לֹא הָיָה דָבָר מִכָּל אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֲשֶׁר לֹא קָרָא יְהוֹשֻׁעַ נֹגֵד כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל וְהַנָּשִׁים וְהַטַּף וְהַגֵּר הַהֹלֵךְ בְּקִרְבָּם: יְהוֹשֻׁעַ ח-ל-לה

Then Joshua built an altar to the L-rd G-d of Israel in Mount Ebal, As Moses the servant of the L-rd commanded the people of Israel, as it is written in the Book of the Torah of Moses, an altar of whole stones, over which no man has lifted up any iron; and they offered on it burnt offerings to the L-rd, and sacrificed peace offerings. And he wrote there upon the stones a copy of the Torah of Moses, which he wrote in the presence of the people of Israel. And all Israel, and their elders, and officers, and their judges, stood on this side of the ark and on that side before the priests, the Levites, who carried the Ark of the Covenant of the L-rd, the foreigner as well as he who was born among them; half of them over opposite Mount Gerizim, and half of them over opposite Mount Ebal; as Moses the servant of the L-rd had commanded before, that they should bless the people of Israel. And afterwards he read all the words of the Torah, the blessings and curses, according to all that is written in the Book of the Torah. There was not a word of all that Moses commanded, which Joshua did not read before all the congregation of Israel, with the women, and the little ones, and the foreign [converts] who lived among them. **Joshua 8:30-35**

(2) וְאַחֲרַי כֵּן קָרָא – הַבְּרָכוֹת וְהָאֲרוּרִים שֶׁבַפ' וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע וְכוּ' וְהָיָה אִם לֹא תִשְׁמַע, זֶה קָרָא יְהוֹשֻׁעַ בְּעֶצְמוֹ: מַלְבִּי"ם יְהוֹשֻׁעַ ח-ל-לד

And afterwards he read: the blessings and curses in the section (Deut. 28:1-68), “And it shall come to pass, if you shall give heed diligently to the voice of the L-rd your G-d . . .” and, “But it shall come to pass, if you will not listen to the voice of the L-rd your G-d . . .” This section was recited by Yehoshua himself. **Malbim, Joshua 8:34**

II. Conquest and Miracles

A.

(1) כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ ד' אֶת מִי יָם סוּף מִפְּנֵיכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְשָׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן לְסִיחֹן וְלַעֹג אֲשֶׁר הִחָרְמְתֶם אוֹתָם: יְהוֹשֻׁעַ ב-י

For we have heard how the L-rd dried up the water of the Red Sea for you, when you came out of Egypt; and what you did to the two kings of the Amorites, who were on the other side of the Jordan, Sihon and Og, whom you completely destroyed. **Joshua 2:10**

(2) וַיֹּאמֶר ד' אֶל יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אֶחָל גְּדֹלְךָ בְּעֵינָי כָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּן כִּי כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ: וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת הַכֹּהֲנִים נְשָׂאֵי אֶרֶן–הַבְּרִית לֵאמֹר כְּבֹאֲכֶם עַד קִצָּה מִי הַיַּרְדֵּן בְּיַרְדֵּן תַּעֲמְדוּ: יְהוֹשֻׁעַ ג-ז-ח

And the L-rd said to Joshua, This day will I begin to magnify you in the sight of all Israel, that they may know that, as I was with Moses, so I will be with you. And you shall command the priests who carry the Ark of the Covenant, saying, When you have come to the brink of the water of the Jordan, you shall stand still in the Jordan. **Joshua 3:7-8**

(3) וַיְהִי כַשְׁמֹעַ כָּל מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה וְכָל מַלְכֵי הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר עַל הַיָּם אֶת אֲשֶׁר הוֹכִישׁ ד' אֶת מִי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד עֲבָרָם וַיִּמָּס לְבָבָם וְלֹא הָיָה בָּם עוֹד רוּחַ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: יְהוֹשֻׁעַ ה':א

And it came to pass, when all the kings of the Amorites, who were on the west side of the Jordan, and all the kings of the Canaanites, who were by the sea, heard that the L-rd had dried up the waters of the Jordan for the people of Israel, until they had passed over, so that their heart melted, nor was there any spirit left in them any more, because of the people of Israel. **Joshua 5:1**

(4) וַיְהִי ד' אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שְׁמֹעוֹ בְּכָל הָאָרֶץ: יְהוֹשֻׁעַ ו:כז

So the L-rd was with Joshua; and his fame spread throughout the country. **Joshua 6:27**

B.

(1) הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לְשַׁמְרֶךָ בְּדַרְךְךָ וְלְהַבְיִיאֲךָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנַתִּי: . . . כִּי-יֵלֶךְ מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וְהַבְיִיאֲךָ אֶל הָאֲמֹרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרִזִי וְהַכְּנַעֲנִי הַחֹזִי וְהַיְבוּסִי וְהַכְּחַדְתִּיו: שְׁמוֹת כַּגֹּב, כג

Behold, I send an Angel before you, to keep you in the way, and to bring you into the place which I have prepared. . . . For my Angel shall go before you, and bring you in to the Amorites, and the Hittites, and the Perizzites, and the Canaanites, the Hivites, and the Jebusites; and I will cut them off. **Exodus 23:20, 23**

(2) וַיְהִי בַהֲיוֹת יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה אִישׁ עֹמֵד לְנִגְדוֹ וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלֵנוּ אִתָּה אִם לְצָרֵינוּ: וַיֹּאמֶר | לֹא כִּי אֲנִי שָׂר צָבָא ד' עֲתָה בָאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל פָּנָיו אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדַנִּי מִדְּבַר אֶל עַבְדּוֹ: וַיֹּאמֶר שָׂר צָבָא ד' אֶל יְהוֹשֻׁעַ שֶׁל נַעֲלָךְ מֵעַל רַגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אִתָּה עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן: יְהוֹשֻׁעַ ה':טו

And it came to pass, when Joshua was by Jericho, that he lifted up his eyes and looked, and, behold, there stood a man before him with his sword drawn in his hand; and Joshua went to him, and said to him, Are you for us, or for our adversaries? And he said, No; but as captain of the army of the L-rd I am now come. And Joshua fell on his face to the earth, and prostrated himself, and said to him, What does my lord say to his servant? And the captain of the L-rd's host said to Joshua, Take your shoe from off your foot; for the place on which you stand is holy. And Joshua did so. **Joshua 5:13-15**

(3) עֲתָה בָאתִי – לַעֲזֹרְתֶךָ, שְׂאִין אָדָם יָכוֹל לְהַלְחֵם עֲלֵיהָ וּלְתוֹפְשָׁהּ לְהַפִּיל הַחוּמָה, אַבְל בִּימֵי מֹשֶׁה רַבךָ בָאתִי וְלֹא חִפְּזִי בִי, שְׁנֹאמֶר (שְׁמוֹת ל:טו): אִם אֵין פָּנֶיךָ הוֹלְכִים וְגו': רש"י יְהוֹשֻׁעַ ה':יד

I am now come: to help you out, for it is not possible for humans to battle against it, capture it, and topple its wall. In the days of Moshe, your teacher, however, I came, but he didn't want [my assistance], as it says (Exodus 33:15), "And [Moshe] said to Him, If your presence does not go with me, carry us not from here." **Rashi, Joshua 5:14**

4) ויהי בהיות יהושע ביריחו – כשהלך לכבוש את יריחו והיה סביב ליריחו (וחז"ל אמרו מכאן לעבורה של עיר שהיא כעיר, טרם התגלה אליו דבר ד' [כמ"ש ו' ב'] ויאמר ד' אל יהושע) ראה את המלאך שהוא אמצעי תמיד בהגעת הנבואה אל הנביא, א) בדמות איש, ב) שראה שאוחז חרב שלופה בידו, ג) ראה שעומד לנגדו. והנה יהושע הכיר שהוא מלאך, שכן היו מכירים המלאך הנראה אליהם בחזון, וגם ידע מדוע התגלה בחרב שלופה, שזה מורה שהנבואה הבאה תהי' מעניני מלחמת יריחו שיכבשוה בחרב, אולם לא ידע מדוע עמד לנגדו, כי אם בא ללכת בראשם להלחם עם האויב צריך להיות פניו נגד האויב לא נגד ישראל, והנה העזר הא-להי שיגיע אל ישראל במלחמתם יהיה בשני פנים, א) עזר מעט בענין שהם יצטרכו להלחם בחרבם ובקשתם והשם יחזקם ויאמצם כל ירך לבכם ויתן להם כח לעשות חיל, ב) עזר גדול בענין שהם לא יצטרכו להלחם כלל רק ד' ילחם להם והם ירדפו לפשט את החללים, ואם היה יהושע רואה פני המלאך נגד האויב היה יודע כי יעשה להם תשועה רבה שהוא בעצמו ילחם בעבורם נגד האויב, אבל ע"י שראה פניו נגד יהושע חשב כי לא בא להלחם עם האויב רק לחזק ידי ישראל הלוחמים, וזה משענת קטנה, וזה ששאל לו, הלנו אתה – ר"ל אם באת רק לנו בעבורנו לחזקנו שנלחם אנחנו אם לצרינו – או אם באת להלחם עם צרינו: ויאמר לא – השיב אל תסתפק בזה, כי באמת אני שר צבא ד' – ר"ל לא באתי יחידי רק יש ויש אתי רבבות מחנות צבא עליונים היוצאים להלחם עם האויב ואני שר הצבא ההולך בראשם, ומה שראיתני עומד לפני נגדך הוא מצד כי עתה באתי – בפעם הראשון, כי עוד לא נשקה המלחמה רק באתי להודיעך איזה ענין נבואי, ולכן נפל על פניו בשראה כי דבר לו אליו ושאל מה אדוני מדבר אל עבדו: מלבי"ם ליהושע היג-יד

And it came to pass, when Joshua was by (lit. in) Jericho: i.e. when he went to conquer Jericho and was [standing] on the outskirts of Jericho. [Our Sages derived from here that the area immediately outside the city is considered to be part of the city. This incident occurred right before G-d revealed himself to Joshua, as it stated (Joshua 6:2), "And the L-rd said to Joshua . . ."] Yehoshua saw that the angel, who is always the medium through which the prophet receives his prophecy, 1) came in the form of a man, 2) was holding an unsheathed sword in his hand, and 3) was facing him. Behold, Yehoshua recognized that [the person standing opposite him] was an angel, as [the prophets] recognized the angel that appeared unto them in visions. He also understood the reason that [the angel] revealed himself with an unsheathed sword, as this was an indication that the subject of this prophecy was regarding the battle against Jericho, i.e. that it would be conquered through the sword. He didn't know, however, why the angel was standing facing him, for if [the angel] was coming to wage war against the enemy he would have faced the enemy, not Israel. Now behold, Divine help in battle comes in two forms: 1) Minimal assistance, i.e. Israel would have to engage the enemy in battle with their own swords and bows and Hashem would strengthen them and instill them with courage in order that they fight vigorously. Or 2) Tremendous help i.e. Israel would not need to engage in battle at all. Hashem would fight against them and Israel would merely need to pursue them in order to strip the valuables from the fallen [enemy soldiers]. Now if Yehoshua had seen the angel facing the enemy, he would have known that he (the angel) would effect a great salvation and he, himself, would fight the enemy on their behalf. But since Yehoshua saw the angel directly facing him, he thought that the angel was not coming to fight the enemy but rather to strengthen the hands of Israel, who would be doing the actual fighting. In that case he would be offering only minimal support. This is what is meant by [Yehoshua's question], "Are you for us," i.e. have you come only to strengthen us and we have to do the fighting? "Or for our adversaries?" i.e. have you come to wage war against our enemies. **And he said, No:** He replied, "Don't have any doubts about this, for, in truth, **I am the captain of the army of the L-rd,**" i.e. I haven't come by myself, but rather there are tens of thousands of heavenly armies that are going to go out to fight against the enemy and I am the captain of the army who leads them in battle. And that which you

saw me facing you, is because, “**I am now come**” for the first time, as the battle has yet not begun and I have come to inform you about something through prophecy. For that reason, [Yehoshua] fell on his face when he saw that he was [about to speak] to him and asked him, “**What does my lord say to his servant?**” **Malbim, Joshua 5:13-14**

C.

וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי בֹרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל עַמְּךָ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל הָעָם אֲשֶׁר אַתָּה בֹקֵר בּוֹ אֶת מַעֲשֵׂה ד' כִּי נֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: שְׁמַר לְךָ אֶת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם הַנֶּנִּי גֵרֶשׁ מִפְּנֵיךָ אֶת הָאֲמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי: שְׁמוֹת לְדִי-יֵא

And He said, Behold, I make a covenant; before all your people I will do marvels, such as have not been done in all the earth, nor in any nation; and all the people among you shall see the work of the L-rd; for it is an awesome thing that I will do with you. Observe what I command you this day; behold, I drive out before you the Amorite, and the Canaanite, and the Hittite, and the Perizzite, and the Hivite, and the Jebusite. **Exodus 34:10-11**

D.

(1) וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ מִן הַגִּלְגָּל הוּא וְכָל עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ וְכָל גְּבוּרֵי הַחַיִּל: וַיֹּאמֶר ד' אֶל יְהוֹשֻׁעַ אַל תִּירָא מֵהֶם כִּי בִיָּדְךָ נִתְּתִים לֹא יַעֲמֵד אִישׁ מֵהֶם בְּפָנֶיךָ: וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ פְּתָאֵם כָּל הַלַּיְלָה עָלָה מִן הַגִּלְגָּל: וַיְהִי מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּכְּסוּ מִכָּה גְדוֹלָה בְּגִבְעוֹן וַיִּרְדְּפֵם דֶּרֶךְ מַעְלָה בֵּית חוֹרֶן וַיִּכְּסוּ עַד עֲזֹקָה וְעַד מַקְדָּה: וַיְהִי בְּנִסְם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם בְּמוֹרֵד בֵּית חוֹרֶן וְד' הִשְׁלִיךְ עֲלֵיהֶם אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם עַד עֲזֹקָה וַיָּמָתוּ רַבִּים אֲשֶׁר מָתוּ בְּאֲבָנֵי הַבֶּרֶד מֵאֲשֶׁר הִרְגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחַרְב: אִזְּוֹ יְדַבֵּר יְהוֹשֻׁעַ לְד' בַּיּוֹם תַּת ד' אֶת הָאֲמֹרִי לְפָנֶי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לְעֵינַי יִשְׂרָאֵל שְׁמַשׁ בְּגִבְעוֹן דוּם וַיִּרַח בְּעַמֶּק אֵילוֹן: וַיִּדְּם הַשְּׁמַשׁ וַיִּרַח עָמֵד עַד יָקָם גּוֹי אִיְבּוֹ הֲלֹא הִיא כְּתוּבָה עַל סֵפֶר הַיִּשָּׁר וַיַּעֲמֵד הַשְּׁמַשׁ בְּחֻצֵי הַשָּׁמַיִם וְלֹא אָץ לְבֹא בַּיּוֹם תָּמִים: וְלֹא הָיָה כַּיּוֹם הַהוּא לְפָנָיו וְאַחֲרָיו לְשִׁמְעַ ד' בְּקוֹל אִישׁ כִּי ד' נִלְחַם לְיִשְׂרָאֵל: יְהוֹשֻׁעַ יִז-יֵד

So Joshua ascended from Gilgal, he, and all the people of war with him, and all the mighty men of valor. And the L-rd said to Joshua, Fear them not; for I have delivered them to your hand; there shall not a man of them stand before you. Joshua therefore came to them suddenly, and went up from Gilgal all night. And the L-rd struck them with confusion before Israel, and slew them with a great slaughter at Gibeon, and chased them along the way that ascends to Beth-Horon, and struck them as far as Azekah, and Makkedah. And it came to pass, as they fled from before Israel, and were in the descent to Beth-Horon, that the L-rd threw down great stones from heaven upon them as far as Azekah, and they died; there were more who died from hailstones than there were killed with the sword by the people of Israel. Then spoke Joshua to the L-rd in the day when the L-rd delivered the Amorites before the people of Israel, and he said in the sight of Israel, Sun, stand still upon Gibeon; and you, Moon, in the valley of Ayalon. And the sun stood still, and the moon stayed, until the people had avenged themselves upon their enemies. Is not this written in the Book of Jasher? So the sun stood still in the midst of heaven, and hastened not to go down about a whole day. And there was no day like that before it or after it, when the L-rd listened to the voice of a man; for the L-rd fought for Israel. **Joshua 10:7-14**

(2) אִזְּוֹ יְדַבֵּר. – הִנֵּה בְּפִרְשַׁת תְּשׁוּא הַתְּפִלָּה מִשֶּׁה אִם נֹא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ יֵלֶךְ נֹא ד' בְּקִרְבָּנוּ וְכו', (ר"ל שְׁבַקְשׁ שֶׁתִּגְלֶה הַשְּׁגַחַת ד' עֲלֵיהֶם וְתִהְיֶה הַשְּׁגַחַתוֹ דְּבוּקָה עִמָּהֶם בְּלִי אִמְצָעִי עַד שֶׁלֹּא תִהְיֶה מִלְחָמָתָם טְבַעִיית ע"י מִלְאָךְ רַק נְסִיית), וְהַשִּׁיב לוֹ ד', וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי כוֹרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל עַמְּךָ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל הָעָם אֲשֶׁר אַתָּה בֹקֵר בּוֹ אֶת מַעֲשֵׂה ד' כִּי נֹרָא הוּא, הוֹדִיעוּ כִּי יִמְלֵא שְׁאֵלְתוֹ, וְהוֹדִיעוּ כִּי יִפְלֵא אוֹתָם בְּג' דְּבָרִים: א) שֶׁהַנִּפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה

עמם יהיו גלויים ונודעים לכל העם, וז"ש נגד כל עמך אעשה נפלאות, ב) שיהיו נפלאות שלא היו דוגמתם עד הנה, וז"ש נפלאות אשר לא נבראו, ג) שלא לבד שיתהוו נגד כל עם ישראל ר"ל במעמד כולם, כי יתפרסמו אח"כ בכל הארץ ובכל הגוים עד שכולם ידעו את מעשה ד', ושם אמר שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גורש מפניך את האמורי וכו' השמר לך פן תכרת ברית וכו', (למדנו שהנפלאות האלה יעשו בעת כבוש הז' אומות שהראשון מהם הוא האמורי), ושם אומר ויאמר ד' אל משה כתב לך את הדברים האלה כי ע"פ הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל, ופי' שהשם צוהו שיכתוב פ' זאת, כי עפ"י הדברים האלה כרת אתו ברית, ור"ל מ"ש לו הנה אנכי כורת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות, הוא עפ"י הדברים האלה, שאם לא יקיימו הדברים האלה לא יעשה להם נפלאות האמורים ומשה כתב זאת בספר, וספר זה קרא פה בשם ספר הישר, כי בו הישירים ללכת באור ד'. ועפ"ז שים שכל והבין במקראות האלה, עת ראה יהושע כי ד' נלחם להם באמורי, רצה שימלא ד' את הברית שכרת עם משה אשר נכתב בספר הישר, לעשות להם נס גלוי ומפורסם, וז"ש אז ידבר יהושע לד' – דבר והזכיר את הברית שכרת, ביום תת ד' את האמרי לפני ב"י – שהוא הראשון מן העמים שחשב שם בספר הישר, ונגד התנאי הראשון שא"ל נגד כל עמך אעשה נפלאות, ויאמר לעיני ישראל – אמר יהושע זאת בקול רם שישמעו כל ישראל, ונגד שני תנאים האחרים, אמר שמש בגבעון דום – שבזה יתקיים נפלאות אשר לא נבראו, כי נס כזה בנמצאים העליונים לא נעשה עדיין, וכן יתקיים בכל הארץ ובכל הגוים, כי נס זה יודע ממזרח שמש עד מבואו. מלבי"ם, יהושע י"ב

Then spoke Joshua: Behold, in Parshas [Ki] Sisa Moshe prayed, “And he said (Exodus 33:9), “If now I have found grace in your sight, O L-rd, let my L-rd, I beseech you, go among us . . .,” i.e. Moshe requested that G-d reveal his direct Providence over them and that it be directed towards them without the use of an intermediate so that their military campaign would not be conducted naturally, through an angel, but rather supernaturally. G-d replied to them and said (Exodus 33:10), “Behold, I make a covenant; before all your people I will do marvels, such as have not been done in all the earth, nor in any nation; and all the people among you shall see the work of the L-rd; for it is an awesome thing that I will do with you.” [G-d] informed him that He would fulfill his request and He informed him that He would set them apart in three ways: **1)** The miracles which He would perform on their behalf would be revealed and known to the entire nation. This is the meaning of, “. . . before all your people I will do marvels.” **2)** The miracles would be unprecedented without any comparison to past miracles. This is the meaning of, “. . . such as have not been done in all the earth.” **3)** Not only did they occur in the presence of the entire people of Israel, but they were subsequently publicized throughout the land and amongst all the nations and, as a result, they all became aware of G-d’s actions. It is also stated there (Exodus 34:11), “Observe what I command you this day; behold, I drive out before you the Amorite, . . . Take heed to yourself, lest you make a covenant with the inhabitants of the land where you go . . .” (From here it is evident that these miracles would be performed at the time of the conquest of the seven nations, the first one being the Amorites.) [Furthermore,] it says (Exodus 34:27), “And the L-rd said to Moses, Write these words; for according to these words I have made a covenant with you and with Israel.” This is referring to this *Parsha* (section: verses 12-26) for the covenant was made on the basis of these words. In other words, that which was stated (ibid. 10), “Behold, I make a covenant; before all your people I will do marvels,” is based on these words, for if they don’t fulfill these words, He will not perform the stated miracles. Moshe wrote down this *sefer* (book or document) which is referred to here as, *Sefer HaYashar* (Book of Jasher), for through this did he make them upright (*yashar*) to walk by the light of G-d. Based on this preface, pay close attention to these verses. When Joshua saw that G-d was battling the Amorites on his behalf, he wanted G-d to fulfil the covenant that he had made with Moshe, which is written in the *Sefer HaYashar* (Book of Jasher), i.e. to make for them an open

and well publicized miracle. This is the meaning of the verse (Joshua 10:12), “Then spoke Joshua to the L-rd. . .” he spoke and gave mention to the covenant that He had made, “in the day when the L-rd delivered the Amorites,” which was the first of the nations which are enumerated in the *Sefer HaYashar*. Corresponding to the first condition (promise) that He told [Moshe], “. . . before all your people I will do marvels,” did [Yehoshua] say (Joshua ibid.), “. . . before the people of Israel,” i.e. in a loud voice that all of Israel would hear. Corresponding to the two other conditions did [Yehoshua] say (ibid.), “Sun, stand still upon Gibeon,” for with this he fulfilled, “such as have not been done,” for such a miracle with the heavenly bodies had not been done as of yet. Similarly, it was fulfilled, “in all the earth, nor in any nation,” for this miracle became known [throughout the world] from the shining of the sun (East) to its setting (West). **Malbim, Joshua 10:12**

E.

וַיִּכֶּה יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל הָאָרֶץ הַהָרִים וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה וְהָאֲשֻׁדּוֹת וְאֶת כָּל-מְלָכֵיהֶם לֹא הִשְׁאִיר שְׂרִיד וְאֶת כָּל-הַנְּשֻׁמָּה הַחֲרִים כְּאֲשֶׁר צִוָּה ד' א-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּכֶם יְהוֹשֻׁעַ מִקְדָּשׁ בְּרַנֵּעַ וְעַד עֲזָה וְאֶת כָּל אֶרֶץ גִּשְׁשׁוֹן וְעַד גִּבְעוֹן: וְאֶת כָּל-הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֶת אֲרָצָם לְכַד יְהוֹשֻׁעַ פַּעַם אַחַת כִּי ד' א-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָלַחֵם לְיִשְׂרָאֵל: וַיֵּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלָה: יְהוֹשֻׁעַ מ-מַּג

So Joshua struck all the country of the hills, and the Negev, and of the valley, and of the springs, and all their kings; he left none remaining, but completely destroyed all who breathed, as the L-rd, G-d of Israel, commanded. And Joshua struck them from Kadesh-Barnea to Gaza, and all the country of Goshen, even to Gibeon. And all these kings and their land did Joshua take at one time, because the L-rd, G-d of Israel, fought for Israel. And Joshua returned, and all Israel with him, to the camp to Gilgal. **Joshua 10:40--43**

F.

(1) וַיְהִי כִשְׁמֹעַ יְבִין מֶלֶךְ חֲצוֹר וַיִּשְׁלַח אֶל יוֹכָב מֶלֶךְ מְדוּן וְאֶל מֶלֶךְ שְׁמֵרוֹן וְאֶל מֶלֶךְ אַכְשָׁף: וְאֶל הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מִצְפּוֹן בְּהָר וּבְעַרְבָה נֶגֶב כְּנָרוֹת וּבִשְׁפֵלָה וּבְנָפוֹת דּוֹר מַיִם: הַפְּנִיעֵנִי מִמְזֻרַח וּמִמֵּי וְהָאֲמָרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוּסִי בְּהָר וְהַחֲוִי תַחַת חֶרְמוֹן בְּאֶרֶץ הַמִּצְפָּה: וַיֵּצְאוּ הֵם וְכָל מַחֲנֵיהֶם עִמָּם עַם רַב כְּחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם לְרֵב וְסוֹס וְרֶכֶב רַב מְאֹד: וַיִּוָּעְדוּ כָּל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ יַחְדוֹ אֶל מִי מְרוֹם לְהִלָּחֵם עִם יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר ד' אֶל יְהוֹשֻׁעַ אֵל תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי מִחַר כַּעַת הַזֹּאת אֲנֹכִי נֹתֵן אֶת כָּל־הַלָּיִים לְפָנָי יִשְׂרָאֵל אֶת סוּסֵיהֶם תַּעֲקֹר וְאֶת מִרְכַּבְתֵּיהֶם תִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ: וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ וְכָל עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ עָלִיהֶם עַל מִי מְרוֹם פְּתָאִם וַיִּפְּלוּ בָהֶם: וַיִּתְּנֵם ד' בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּם וַיִּרְדְּפוּם עַד צִידוֹן רַבָּה וְעַד מִשְׁרְפוֹת מַיִם וְעַד בַּקְּעַת מִצְפָּה מְזֻרַחָה וַיִּכֶם עַד בְּלַתִּי הַשְּׂאִיר לָהֶם שְׂרִיד: וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ ד' אֶת סוּסֵיהֶם עֲקַר וְאֶת-מִרְכַּבְתֵּיהֶם שְׂרָף בְּאֵשׁ: וַיֵּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ בַּעַת הַחַיָּא וַיִּלְכַּד אֶת חֲצוֹר וְאֶת מַלְכָּהּ הַכָּה בְּחָרֵב כִּי חֲצוֹר לְפָנִים הָיָא רֹאשׁ כָּל הַמְּמַלְכוֹת הָאֵלֶּה: וַיִּכּוּ אֶת כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ לְפִי חָרֵב הַחֶרֶם לֹא נוֹתַר כָּל נִשְׁמָה וְאֶת חֲצוֹר שְׂרָף בְּאֵשׁ: וְאֶת כָּל עַרְי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֶת כָּל מְלָכֵיהֶם לְכַד יְהוֹשֻׁעַ וַיִּכֶם לְפִי חָרֵב הַחֲרִים אוֹתָם כְּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד ד': רַק כָּל הָעָרִים הָעִמָּדוֹת עַל תֵּלָם לֹא שְׂרָפָם יִשְׂרָאֵל זוֹלַתִּי אֶת חֲצוֹר לְכַדָּה שְׂרָף יְהוֹשֻׁעַ: וְכָל שְׁלַל הָעָרִים הָאֵלֶּה וְהַבְּהֵמָה בְּזוֹז לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק אֶת-כָּל-הָאָדָם הַכּוּ לְפִי-חָרֵב עַד-הַשְּׂמָדָם אוֹתָם לֹא הִשְׁאִירוּ כָּל נִשְׁמָה: כְּאֲשֶׁר צִוָּה ד' אֶת מֹשֶׁה עֶבֶדוֹ כֵּן צִוָּה מֹשֶׁה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וְכֵן עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לֹא הִסִּיר דְּבַר מִכָּל אֲשֶׁר צִוָּה ד' אֶת מֹשֶׁה: וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל-הָאָרֶץ הַזֹּאת הַהָר וְאֶת-כָּל הַנֶּגֶב וְאֶת כָּל אֶרֶץ הַגִּשְׁשׁוֹן וְאֶת הַשְּׁפֵלָה וְאֶת הָעַרְבָּה וְאֶת הַר יִשְׂרָאֵל וְשְׁפֵלָתָהּ: מִן הַהָר הַחֲלֹק הָעוֹלָה שְׁעִיר וְעַד בַּעַל גָּד בְּבַקְּעַת הַלְּבָנוֹן תַּחַת הַר חֶרְמוֹן וְאֶת כָּל מְלָכֵיהֶם לְכַד וַיִּכֶם וַיִּמִּיתֵם: יָמִים רַבִּים עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִלְחָמָה: לֹא הָיְתָה עִיר אֲשֶׁר הִשְׁלִימָה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּלַתִּי חֲוִי יִשְׁבִי גִבְעוֹן אֶת הַכָּל לְקַחוּ בְּמִלְחָמָה: כִּי מֵאֵת ד' הָיְתָה לְחֹזֵק אֶת לְבָם לְקִרְאֵת הַמִּלְחָמָה אֶת יִשְׂרָאֵל לְמַעַן הַחֲרִימָם לְבִלְתִּי הָיוּ

לָהֶם תַּחֲנֶנָּה כִּי לְמַעַן הַשְּׂמִידִם כְּאֲשֶׁר צִוָּה ד' אֶת מֹשֶׁה: וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵת הַהִיא וַיִּכְרַת אֶת הָעֲנָקִים מִן הַהָר מִן חֶבְרוֹן מִן דְּבַר מִן עֲנָב וּמִכָּל הָר יְהוּדָה וּמִכָּל הָר יִשְׂרָאֵל עִם עָרֵיהֶם הַחֲרִימָם יְהוֹשֻׁעַ: לֹא-נֹתֵר עֲנָקִים בְּאֶרֶץ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק בְּעֵזָה בְּגַת וּבְאֲשֻׁדּוֹד נִשְׁאָרוּ: וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל הָאָרֶץ כָּל אֲשֶׁר דָּבַר ד' אֶל מֹשֶׁה וַיִּתְּנָה יְהוֹשֻׁעַ לְנַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל כַּמַּחְלָקָתָם לְשִׁבְטֵיהֶם וְהָאָרֶץ שְׁקֵטָה מִמִּלְחָמָה: יְהוֹשֻׁעַ יֵא-כג

And it came to pass, when Jabin king of Hazor had heard those things, that he sent to Jobab king of Madon, and to the king of Shimron, and to the king of Achshaph, And to the kings who were on the north of the mountains, and of the Arabah south of the Kinnereth, and in the valley, and in the borders of Dor on the west, And to the Canaanite on the east and on the west, and to the Amorite, and the Hittite, and the Perizzite, and the Jebusite in the mountains, and to the Hivite under Hermon in the land of Mizpeh. And they went out, they and all their armies with them, many people, as the sand that is upon the sea shore in multitude, with horses and chariots very many. And when all these kings met together, they came and camped together at the waters of Merom, to fight against Israel. And the L-rd said to Joshua, Be not afraid because of them; for tomorrow about this time will I deliver them up all slain before Israel; you shall lame their horses, and burn their chariots with fire. So Joshua came, and all the people of war with him, against them by the waters of Merom suddenly; and they fell upon them. And the L-rd delivered them to the hand of Israel, who struck them, and chased them as far as great Sidon, and to Misrephothmaim, and to the valley of Mizpeh eastward; and they struck them, until they left them none remaining. And Joshua did to them as the L-rd bade him; he lamed their horses, and burned their chariots with fire. And Joshua at that time turned back, and took Hazor, and struck its king with the sword; for Hazor before was the head of all those kingdoms. And they struck all the souls who were in it with the edge of the sword, completely destroying them; there was not any left to breathe; and he burned Hazor with fire. And all the cities of those kings, and all the kings of them, did Joshua take, and struck them with the edge of the sword, and he completely destroyed them, as Moses the servant of the L-rd commanded. But as for the cities that stood still in their strength, Israel burned none of them, save Hazor only; that did Joshua burn. And all the plunder of these cities, and the cattle, the people of Israel took for a booty to themselves; but every man they struck with the edge of the sword, until they had destroyed them, and did not leave any to breathe. As the L-rd commanded Moses his servant, so did Moses command Joshua, and so did Joshua; he left nothing undone of all that the L-rd commanded Moses. So Joshua took all that land, the hills, and all the Negev, and all the land of Goshen, and the valley, and the Arabah, and the mountain of Israel, and the valley of the same. From the Mount Halak, that ascends to Seir, to Baal-Gad in the valley of Lebanon under Mount Hermon; and all their kings he took, and struck them, and slew them. Joshua made war a long time with all those kings. There was not a city that made peace with the people of Israel, save the Hivites the inhabitants of Gibeon; all others they took in battle. For it was of the L-rd to harden their hearts, that they should come against Israel in battle, that He might destroy them completely, and that they might have no favor, but that He might destroy them, as the L-rd commanded Moses. And at that time came Joshua, and cut off the Anakim from the mountains, from Hebron, from Debir, from Anab, and from all the mountains of Judah, and from all the mountains of Israel; Joshua destroyed them completely with their cities. There was none of the Anakim left in the land of the people of Israel; only in Gaza, in Gath, and in Ashdod, there remained. So Joshua took the whole land, according to all that the L-rd said to Moses; and Joshua gave it for an inheritance to Israel according to their divisions by their tribes. And the land rested from war. **Joshua 11:1-23**

והארץ שקטה ממלחמה - שלא התעוררו עוד הכנענים להאסף ולהלחם עם ישראל כי ראו כי (2

נפלו לפנייהם בכל המלחמות וגם ישראל עמדו באותה הארץ שכבשו ולא התעוררו לכבוש עוד וכשזקן יהושע אמר לו הא-ל יתברך שיזרו ישראל לכבוש הארץ הנשארת ואמר ליהושע שיחלק אותה בחייו והתחיל בשני השבטי' שהם יהודה ויוסף כי נאמר לו ברוח הקדש שאלו ינחלו תחלה כי הם ראשי ישראל ואלה יעמדו על גבולי ארץ ישראל יהודה מדרום ויוסף מצפון והשבעה שבטים ביניהם וכיון שעלה גורל לאלו השבטים השנים וכבשו הגבולים חשבו כי כל הארץ נכבשת כי המערב הים הגדול גבולו והמזרח הירדן וים כנרת לפיכך נתעצלו לכבוש שבעה שבטים עד שבאו לשילה כי לא היו חוששין כיון שהיו הגבולים בידם והכנענים הנשארים היו ביניהם וכל ישראל היו להם ערים הרבה לשבת בארץ הנכבש' וכאשר באו לשילה אחר י"ד שנה משבאו לגלגל אמר להם יהושע שיכתבו הערים שבין יהודה ויוסף ויעשו מהם שבעה חלקים ואחר כך יטילו גורל ביניהן על פי הקלפי ועל פי ד' לשבעה השבטים: רד"ק, יהושע יא:כג

And the land rested from war: The Canaanites stopped conspiring to gather together and wage war against Israel, for they saw that they were defeated in all of their battles. Israel also stopped [its campaign of expansion] and remained restricted to the land which they had already conquered and were not stirred to continue the conquest. When Yehoshua grew older, G-d, may He be blessed, told him that he should urge Israel to conquer the remaining land and told Yehoshua to divide it in his lifetime. He began with two of the tribes, Yehudah and Yosef, for it was told to him through the Divine Spirit they these two tribes should be the first to inherit, as they were the leading tribes of Israel. [Also,] they were at the borders of the land, Yehudah in the south and Yosef in the north with the seven [remaining] tribes between them. When the lot fell on to these two tribes and when they had conquered the borders, it was considered as if the whole land had been conquered, as the Mediterranean Sea was the western borders and the eastern border was the Jordan river and the Sea of Galilee (*Kinneret*). For that reason they were lax in conquering the land of the seven tribes until they came to Shilo, as the borders were in their hands and the remaining Canaanites were in between and all of Israel had many cities to dwell within the conquered areas. When they came to Shilo, fourteen years after they came to Gilgal, Yehoshua told them to write a list of all of the cities between Yehudah and Yosef and divide them into seven parts and afterwards to cast lots between them. Through the bowl of lots and through G-d's directive] were the [areas of the seven tribes [decided]. **Radak, Yehoshua 11:23**

(3) ימים רבים עשה יהושע – בגנותו ספר הכתוב שהיה מתכוון לדחות את כבוש הארץ כדי להאריך ימיו לפי שנאמר ואתה תנחילנה אותם במדרש תנחומא: רש"י יהושע יא:יה

Joshua made war a long time with all those kings: Scripture is [subtly] describing a fault of Yehoshua, as he was intentionally trying to delay the conquest of the land in order to lengthen his own life, as it says (Deut. 31:7), “[And Moses called to Joshua, and said to him in the sight of all Israel, Be strong and of a good courage; for you must go with this people to the land which the L-rd has sworn to their fathers to give them;] and you shall cause them to inherit it.” (**Tanchuma**) **Rashi, Joshua 11:18**

G.

ויהושע זקן בא בימים ויאמר ד' אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה: זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הגשורים: מן השיחור אשר | על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת | סרני פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים: מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי: והארץ הגבלי וכל הלכנון מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת: כל ישיבי ההר מן הלכנון עד משרפת

מִים כָּל צִדְדֵינִים אֲנֹכִי אֹרִישׁם מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַק הַפְּלֵה לְיִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ: וְעַתָּה חֲלַק אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת בְּנַחֲלָה לְתַשְׁעַת הַשְּׁבָטִים וְחֲצֵי הַשְּׁבָט הַמְּנַשֶּׁה: עִמּוּ הָרְאוּבֵנִי וְהַגָּדִי לְקַחוּ נַחֲלַתְּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה כַּאֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד ד': מִעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל אֲרָנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַנַּחַל וְכָל הַמִּישֹׁר מִיַּדְבָּא עַד דִּיבּוֹן: וְכָל עָרֵי סִיחּוֹן מִלֶּךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר מִלֶּךְ בְּחֶשְׁבוֹן עַד-גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן: וְהַגְּלָעַד וְגְבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְכָל הַר חֶרְמוֹן וְכָל הַבְּשָׁן עַד סֹלְכָה: כָּל מַמְלָכוֹת עוֹג בְּבֶשֶׁן אֲשֶׁר מִלֶּךְ בְּעֶשְׂתָרוֹת וּבְאֲדָרְעִי הוּא נִשְׂאָר מִיַּתֵּר הָרְפָאִים וַיִּכְּסֵם מֹשֶׁה וִירֵשׁם: וְלֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַגְּשׁוּרִי וְאֶת הַמַּעֲכָתִי וַיָּשִׁב גְּשׁוּר וּמַעֲכָת בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: רַק לְשֵׁבֶט הַלְוִי לֹא נָתַן נַחֲלָה אֲשִׁי ד' אֶ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ: יְהוֹשֻׁעַ יג-א-יד

And Joshua was old and advanced in age; and the L-rd said to him, You are old and advanced in age, and there remains still very much land to be possessed. This is the land that still remains; all the borders of the Philistines, and all the Geshurite, From Sihor, which is before Egypt, to the borders of Ekron northward, which is counted to the Canaanite; five lords of the Philistines; the Gazatites, and the Ashdodites, the Ashkelonites, the Gittites, and the Ekronites; also the Avites; From the south, all the land of the Canaanites, and Mearah that is beside the Sidonians to Aphek, to the borders of the Amorites; And the land of the Giblites, and all Lebanon, toward the sunrise, from Baal-Gad under Mount Hermon to the entrance to Hamath. All the inhabitants of the hill country from Lebanon to Misrephothmaim, and all the Sidonians, them will I drive out from before the people of Israel; only divide you it by lot to the people of Israel for an inheritance, as I have commanded you. Now therefore divide this land for an inheritance to the nine tribes, and half the tribe of Manasseh, With whom the Reubenites and the Gadites have received their inheritance, which Moses gave them, beyond the Jordan eastward, as Moses the servant of the L-rd gave them; From Aroer, that is upon the bank of the brook Arnon, and the city that is in the midst of the brook, and all the plain of Medeba to Dibon; And all the cities of Sihon king of the Amorites, who reigned in Heshbon, to the border of the Ammonites; And Gilead, and the border of the Geshurites and Maachites, and all Mount Hermon, and all Bashan to Salcah; All the kingdom of Og in Bashan, who reigned in Ashtaroth and in Edrei, who remained of the remnant of the Refaim; for these did Moses strike, and cast them out. And the people of Israel did not expel the Geshurites, nor the Maachites; but the Geshurites and the Maachites live among the people of Israel until this day. Only to the tribe of Levi He gave no inheritance; the sacrifices of the L-rd G-d of Israel made by fire are their inheritance, as He said to them. **Joshua 13:14**

H.

וְהִנֵּה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ הַיּוֹם בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ וַיִּדְעַתֶּם בְּכֹל לְבַבְכֶם וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם כִּי לֹא נָפַל דְּבַר אֶחָד מִכֹּל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים אֲשֶׁר דִּבֶּר ד' אֶ-לֹהֵיכֶם עֲלֵיכֶם הַכֹּל בָּאוּ לָכֶם לֹא נָפַל מִמֶּנּוּ דְּבַר אֶחָד: יְהוֹשֻׁעַ כג-יד

And, behold, this day I am going the way of all the earth; and you know in all your hearts and in all your souls, that not one thing has failed of all the good things which the L-rd your G-d spoke concerning you; all have come to pass to you, and not one thing has failed of it. **Joshua 23:14**

III. The Completion of the Conquest

A.

(1) וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׁאַלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּד' לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ אֶל הַכְּנַעֲנִי בְּתַחֲלָה לְהִלָּחֵם בּוֹ: וַיֹּאמֶר ד' יְהוּדָה יַעֲלֶה הִנֵּה נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ בְּיָדוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְשִׁמְעוֹן אָחִיו עֲלֶה אִתִּי בְּגוֹרְלִי וְנִלְחַמְתָּה בְּכַנְעַנִי וְהִלַּכְתִּי גַם אֲנִי אִתְּךָ בְּגוֹרְלֶךָ וַיִּלֶּךְ אֹתוֹ שִׁמְעוֹן: וַיַּעַל יְהוּדָה וַיִּתֵּן ד' אֶת הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי בְּיָדָם וַיִּכּוּם בְּזֶק עֲשָׂרֹת אֲלָפִים אִישׁ: וַיִּמְצְאוּ אֶת אֲדָנֵי בְּזֶק בְּזֶק וַיִּלָּחֲמוּ בּוֹ וַיִּכּוּ אֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הַפְּרָזִי: וַיִּנָּס אֲדָנֵי בְּזֶק וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרָיו וַיִּאחֲזוּ אֹתוֹ וַיִּקְצְצוּ אֶת בְּהֵנוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו: וַיֹּאמֶר אֲדָנֵי

בְּזֶק שְׁבָעִים | מְלָכִים בְּהַנּוֹת יְדִיהֶם וְרַגְלֵיהֶם מְקַצְצִים הָיוּ מְלָקָטִים תַּחַת שְׁלַחְנֵי כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּכֵן שְׁלֹם לִי אֶל־לֵהִים וַיְבִיֵאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וַיָּמָת שָׁם: שׁוֹפְטִים אֶא-ז

And it came to pass, after the death of Joshua, that the people of Israel asked the L-rd, saying, Who shall go up for us against the Canaanites first, to fight against them? And the L-rd said, Judah shall go up; behold, I have delivered the land into his hand. And Judah said to Simeon his brother, Come up with me into my lot, that we may fight against the Canaanites; and I likewise will go with you into your lot. So Simeon went with him. And Judah went up; and the L-rd delivered the Canaanites and the Perizzites into their hand; and they slew of them in Bezek ten thousand men. And they found Adoni-Bezek in Bezek; and they fought against him, and they slew the Canaanites and the Perizzites. But Adoni-Bezek fled; and they pursued after him, and caught him, and cut off his thumbs and his great toes. And Adoni-Bezek said, Seventy kings, having their thumbs and their great toes cut off, gathered food under my table; as I have done, so G-d has repaid me. And they brought him to Jerusalem, and there he died. **Judges 1:1-7**

2) וישאלו: בחיי יהושע לא הוצרכו לשאול באורים ותומים כי יהושע סדר הכל עפ"י דברי ד' וכמ"ש חז"ל (עירוובין דף ס"ג). דכתיב ולפני אלעזר הכהן יעמד ולא מצאנו שנצרך לו יהושע, אבל במותו הוצרכו לשאול באו"ת, א) מי יעלה – כי בחיי יהושע היה הוא המצביא את העם עתה שאלו מי יעלה בתחלה, ב) תחלה כבשו כולם ביחד, ועתה הוצרך כל שבט לכבוש את חלקו, כמ"ש (יהושע י"ג) אנכי אורישים רק הפילה בנחלה, לכן שאלו מי יכבוש בתחלה שאם לא יצליח הראשון יאמר הכנעני כי במות יהושע נשתה גבורתם. ומפני שבחלק כל שבט נשאר עמים שלא נכבשו עוד יספר פה איך נלחמו עמהם: מלבי"ם שופטים א:א

[And it came to pass, after the death of Joshua, that the people of Israel asked the L-rd,]: During the lifetime of Yehoshua they didn't need to ask through the Urim V'Tumim, because Yehoshua arranged everything through the direct command of G-d, as our Sages stated (Eirubin 63a): It is written (Numbers 27:21), "And he (Joshua) shall stand before Elazar the priest," and yet we do not find that Joshua ever needed his guidance. - But after the death of Yehoshua, they needed to seek guidance through the Urim V'Tumim. **Who shall go up for us against the Canaanites first:** The reason that they felt the need to ask now is 1) that previously, Yehoshua had been the general who led the people. But now, they sought guidance, and 2) previously they had conquered the land as a united people, but now each tribe needed to conquer their own section, as it says (Joshua 13:6), "[All the inhabitants of the hill country from Lebanon to Misrephothmaim, and all the Sidonians,] them will I drive out from before the people of Israel; only divide you it by lot to the people of Israel for an inheritance, [as I have commanded you]." Consequently, they asked, who should conquer [their portion] first, for if they are not initially successful, the Canaanites will say that since Yehoshua died, Israel has lost their military capability. And, in addition, since within every tribe there remained unconquered peoples, Scripture relates here how they battled against them. **Malbim, Judges 1:1**

B.

וַיִּלְךָ יְהוּדָה אֶת שְׁמֵעוֹן אַחִיו וַיְכּוּ אֶת הַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב צֶפֶת וַיַּחְרִימוּ אוֹתָהּ וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הָעִיר חֶרְמָה: וַיִּלְכֹּד יְהוּדָה אֶת עֵזָה וְאֶת גְּבוּלָה וְאֶת אֲשַׁקְלוֹן וְאֶת גְּבוּלָה וְאֶת עֶקְרוֹן וְאֶת גְּבוּלָה: וַיְהִי ד' אֶת יְהוּדָה וַיִּרְשׁ אֶת הָהָר כִּי לֹא לְהוֹרִישׁ אֶת יְשִׁבֵי הָעֵמֶק כִּי רָכַב בְּרִזְלֵי לָהֶם: וַיִּתְּנוּ לְכָלֵב אֶת חֶבְרוֹן כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּוֹרֶשׁ מֹשֶׁה אֶת שְׁלֹשָׁה בְּנֵי הָעֵנָק: וְאֶת הַיְבוּסִי יֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם לֹא הוֹרִישׁוּ בְּנֵי בְנֵימִן וַיֹּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת בְּנֵי בְנֵימִן בִּירוּשָׁלַם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: שׁוֹפְטִים אֶיז-כא

And Judah went with Simeon his brother, and they slew the Canaanites who inhabited Zephath, and completely destroyed it. And the name of the city was called Hormah. Also Judah took Gaza with its border, and Ashkelon with its border, and Ekron with its border. And the L-rd was with Judah; and he drove out the inhabitants of the mountain; but could not drive out the inhabitants of the valley, because they had chariots of iron. And they gave Hebron to Caleb, as Moses said; and he expelled from there the three sons of Anak. And the sons of Benjamin did not drive out the Jebusites who inhabited Jerusalem; but the Jebusites live with the sons of Benjamin in Jerusalem to this day. **Judges 1:17-21**

C.

וַיַּעֲלוּ בֵית יוֹסֵף גַּם הֵם בֵּית אֵל וְד' עַמָּם: וַיִּתְּרוּ בֵּית יוֹסֵף בְּבֵית אֵל וְשֵׁם הָעִיר לְפָנִים לוֹז: וַיִּרְאוּ הַשְּׂמֵרַיִם אִישׁ יוֹצֵא מִן הָעִיר וַיֹּאמְרוּ לוֹ הֲרֵאנוּ נָא אֶת מְבוֹא הָעִיר וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד: וַיִּרְאֵם אֶת מְבוֹא הָעִיר וַיָּכּוּ אֶת הָעִיר לְפִי חָרֵב וְאֶת הָאִישׁ וְאֶת כָּל מִשְׁפַּחְתּוֹ שָׁלְחוּ: וַיִּלְךְ הָאִישׁ אַרְצָה הַחֲתִים וַיִּבֶן עִיר וַיִּקְרָא שְׁמָהּ לוֹז הוּא שְׁמָהּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וְלֹא הוֹרִישׁ מְנַשֶּׁה אֶת בֵּית שֹׁאֵן וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת תְּעֵנֶךָ וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת יוֹשְׁבֵי דוֹר וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת יוֹשְׁבֵי יַבְלָעַם וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת יוֹשְׁבֵי מַגְדוֹ וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וַיּוֹאֵל הַכְּנַעֲנִי לְשֹׁבֵת בְּאַרְצָה הַזֹּאת: וַיְהִי כִי חִזַּק יִשְׂרָאֵל וַיִּשֶׁם אֶת הַכְּנַעֲנִי לְמַסּוֹ וְהוֹרִישׁ לֹא הוֹרִישׁוּ: וְאַפְרַיִם לֹא הוֹרִישׁ אֶת הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּגִזְרֹר וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקַרְבּוֹ בְּגִזְרֹר: זְבוּלוֹן לֹא הוֹרִישׁ אֶת יוֹשְׁבֵי קִטְרוֹן וְאֶת יוֹשְׁבֵי נְהַלֵּל וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקַרְבּוֹ וַיְהִיו לְמַסּוֹ: אֲשֶׁר לֹא הוֹרִישׁ אֶת יוֹשְׁבֵי עֲכוֹ וְאֶת יוֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאֶת אַחְלָב וְאֶת אַכְזִיב וְאֶת חֶלְבָּה וְאֶת אַפִּיק וְאֶת רַחֲב: וַיֵּשֶׁב הָאֲשֵׁרִי בְּקַרְבּוֹ הַכְּנַעֲנִי יוֹשְׁבֵי הָאֲרָץ כִּי לֹא הוֹרִישׁוּ: נַפְתָּלִי לֹא הוֹרִישׁ אֶת יוֹשְׁבֵי בֵּית שֶׁמֶשׁ וְאֶת יוֹשְׁבֵי בֵּית עֲנַת וַיֵּשֶׁב בְּקַרְבּוֹ הַכְּנַעֲנִי יוֹשְׁבֵי הָאֲרָץ וַיֵּשֶׁב בֵּית שֶׁמֶשׁ וּבֵית עֲנַת הָיוּ לָהֶם לְמַסּוֹ: וַיִּלְחֲצוּ הָאֲמֹרִי אֶת-בְּנֵי דָן הֵרָהוּ כִּי לֹא נָתְנוּ לְרֵדֹת לְעַמָּךְ: וַיּוֹאֵל הָאֲמֹרִי לְשֹׁבֵת בְּהַר חֶרֶס בְּאֵילוֹן וּבְשַׁעֲלָבִים וּתְכַבֵּד יַד בֵּית יוֹסֵף וַיְהִיו לְמַסּוֹ: וּגְבוּל הָאֲמֹרִי מִמְעַלָּה עַקְרָבִים מִהַסְּלַע וּמִעַלָּה: שׁוֹפְטִים א-כב-לו

And the house of Joseph, they too went up against Beth-El; and the L-rd was with them. And the house of Joseph sent to spy out Beth-El. And the name of the city before was Luz. And the spies saw a man come out of the city, and they said to him, Show us, we beg you, the entrance to the city, and we will show you mercy. And when he showed them the entrance to the city, they struck the city with the edge of the sword; but they let go the man and all his family. And the man went to the land of the Hittites, and built a city, and called its name Luz; which is its name to this day. And Manasseh did not drive out the inhabitants of Beth-Shean and her towns, nor Taanach and her towns, nor the inhabitants of Dor and her towns, nor the inhabitants of Ibleam and her towns, nor the inhabitants of Megiddo and her towns; but the Canaanites continued to live in that land. And it came to pass, when Israel was strong, that they put the Canaanites to tribute, and did not completely drive them out. And Ephraim did not drive out the Canaanites who lived in Gezer; but the Canaanites lived in Gezer among them. And Zebulun did not drive out the inhabitants of Kitron, nor the inhabitants of Nahalol; but the Canaanites lived among them, and became tributaries. And Asher did not drive out the inhabitants of Acco, nor the inhabitants of Sidon, nor of Ahlab, nor of Achzib, nor of Helbah, nor of Aphik, nor of Rehob; But the sons of Asher lived among the Canaanites, the inhabitants of the land; for they did not drive them out. And Naphtali did not drive out the inhabitants of Beth-Shemesh, nor the inhabitants of Beth-Anath; but he lived among the Canaanites, the inhabitants of the land; and the inhabitants of Beth-Shemesh and of Beth-Anath became tributaries to them. And the Amorites forced the sons of Dan into the mountain; for they would not let them come down to the valley; And the Amorites continued to live in Mount Heres in Ayalon, and in Shaalbim; yet the hand of the house of Joseph prevailed, so that they became tributaries. And the border of the Amorites was from the ascent to Akkrabbim, from the rock, and upwards. **Judges 1:22-36**